

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

☺ ☺ ☺

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 10. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastonj.

Leto XV.

V Ljubljani, mesca februarja 1912.

Štev. 2.

Naznanilo.

Tej številki smo priložili položnice. Vljudno prosimo cenj. člane, da napišejo na položnico besedico „**star ud**“ ali „**nov ud**“, ker s to besedico prihranijo upravništvu mnogo dela in časa. Enako prosimo tudi podružnice, da pri poslanih imenikih napravijo to opazko. Dalje naznanjamo, da se 4. številka ustavi brez izjeme vsem, ki do tedaj ne poravnajo udnine.

Naznanilo.

Onim p. n. članom in podružnicam, ki so naročili neobdačen sladkor, naznanjamo, da ga dobe v kratkem. Dostavljen bo na najbližnji kolodvor. Razposlan bo v vrečah po 100 kg, zato dobe nekateri nekaj kilogramov več, drugi nekaj manj, kot so naročili. Le nekaj manjših naročil bo razposlanih po pošti. Blago dobe brez izjeme vsi po povzetju, ker mora društvo v najkrajšem času poravnati tovarni račun, ki znaša 7800 K in voznina do Ljubljane približno 700 K, tako da bo stala vreča 100 kg nekaj čez 65 K.

Končno še opozarjamo, da se mora blago nemudoma odstraniti iz kolodvora po prejetju avize, sicer je treba za vsak dan železnici plačati odškodnino za porabljeni prostor v skladišču. **Odbor.**

Čebelar v februarju.

Brezdelni čas v panju se je deloma že mesca januarja končal. V sredini toplega gnezda se je začelo novo gibanje, novo življenje. Matica že pridno opravlja svoje važno opravilo ter stavi v vedno večjih kolobarjih več ali manj zalege, kar je odvisno od razmer: od njene dobrote, zaloge strdi, notranje in obče toplote.

Čebele v tem času zaužiti živež ne porabijo izključno zase, ampak tudi za razvijajočo se zalego. Zauživajo poleg strdi radi zalege tudi nekaj cvetnega prahu. Nabere se jim v črevesu vedno več neprebavnih snovi, in čutijo tembolj potrebo izleta, čim dalje so bile vsled zimskega mraza priprte v panju. Z vsakim tednom raste nevarnost griže. Čebelar v tem mescu željno pričakuje dneva, ko bode primerna toplota izvabila njegova ljudstva iz zimskega ždenja, in se bodo ta veselila rastoče solnčne moči.

No, letos je sicer upanje, da nam griža nikjer ne bode zavladovala, ne vsled jelove strdi, na kateri smo vzimili naša ljudstva, ampak vsled krasnih dni, katere smo imeli v kratkih presledkih, kakor o božičnih praznikih, dvakrat mesca januarja in tudi že enkrat mesca februarja, in katerih čebelar nikakor ni smel zamuditi. Čebele so kar vrele iz panjev, veselo krožile krog čebelnjakov ter se dodobra očistile, kar se je videlo na rjavo - umazanih pegah po deskah, drevju in travi.

Če slutiš torej, da pride takšen dan, skrbi predvsem, da pred čebelnjakom ne bode snega, ali pa natrosi po njem vsaj pepela, da ne bode čebelam bleščalo. Nadalje odstrani deščice ali opeko, ki je zaslanjala žrela, osnaži panjevo brado in žrelo mrtvih čebel, snega ali ledu. Pripravi si za vsak panj po eden zvezek ali vsaj listič za različne opazke celega leta. Ta dan izleta mesca februarja pa porabi tudi za površno opazovanje panjev, da se prepričaš o občnem stanju čebelnega ljudstva!

V ta namen kratko potrkaj na panjevo brado ali na dno! Je ljudstvo zdravo, močno ter glede strdi in matice v redu, bode močno zašumelo pa skoraj utihnilo. Ako pa se odzove z zategnenim, bolj žalostnim glasom, ki pojema a zopet raste, je panj na sumu brezmatičnosti. Če pa ti ljudstvo tiho odgovarja, je to tudi sumljivo znamenje, da je oslabeledo, ima malo živeža ali pa je že bolno na griži.

Če bomo imeli ta mesec še drug izletni dan in vreme brez vetra, prisiliti moramo tudi zadnji panj, ki še odlaga z veselim poletom, da porabi ugodno priliko. Med tem pa bomo panji že natančneje preiskali, odvzeli slamnice, odstranili okenca ter vsekakor osnažili panjevo dno vse zimske nesnage, katere mnogokrat ni malo. Tu najdeš mrtve čebele, obgrizke satovja, koščke sladkorju podobne strdi ter ličinke zalege. Če so čebele že pozno v jeseni zastavljale zalego, potem so prišle le mlade čebele v zimo, in ne sme biti pod zdravimi razmerami mnogo mrtvih. Koščki sladkorja in voščeni drob nam povedo, kje imajo čebele svoj sedež in koliko strdi so že približno porabile. Popolno razdejati panj in se natanko prepričati o zalogi, ni priporočljivo. Znalo bi postati usodepolno za rahlo zalego. Razdrobljeni sladkor pa je znak žeje, ki jo trpe čebelice.

Žejo spoznamo tudi po močnem šumenju, ki ga opazimo, če prav mirno pristavimo uho ob žrelo. Posamezne čebele tudi silijo ven, iščejo zunaj panjů vlažnosti, vode, s katero pa se jih le malo vrne. V panju pa tekajo nemirno od sata do sata, odkrivajo strđ ter izmetavajo zdrobljeno, sladkorju podobno strđ na dno, da ga popolnoma pokrijejo.

Takemu panju moraš pomoči! Vbrizgni za prvo silo malo mlačne vode v panj, ali pa natoči steklenico z širokim vratom z mlačno vodo, zaveži jo s platnom ter povezi na odprto veho. Od zunaj pa ovij steklenico s cunjami proti mrazu. Ob topllem vremenu pa še boljše napolniš prazen trotov sat z mlačno vodo ter ga potisni do čebelne grude!

Izmetana čebelna zalega na dnu panjů je znak pravega razvoja, trotove ličinke v tem času pa znak trotove matice. Če najdemo slučajno med drobom mrtvo matico, je to zelo sumljivo znamenje, o čemur pa se smemo šele pozneje prepričati.

V bližini čebelnjaka na tihem prostoru brez vetra pa postavi že sedaj posodico z vodo, na kateri naj plava mah ali kaj podobnega, da ne bodo čebelice potonile. Navaditi se dado le sedaj na ta napajalnik, ki naj ostane tam celo leto.

Vse, karkoli pa pri spomladnem preiskovanju sedaj in tudi pozneje opazimo, moramo si kratko zapisati v poprej omenjeni zvezek. V njem naj bode na prvem mestu označena starost matice, potem kakovost ljudstva, število in dan rojev, dan izprašitve, donos strdi in sploh vsaka posebnost; vsakokrat pripiši tudi datum!

Ako si tako porabil od vremena ponudeno priložnost, pa zopet lahko mirno prepustiš čebele same sebi ter le od časa do časa prisluškuješ ob žrelih ter od zunaj opazuješ. Proti mrzlim vetrovom in leskečim solnčnim žarkom pa še skrbno zaslanjaj žrela, da ne bodo čebele brez potrebe vznemirjene!

Med tem pa še porabimo ostali zimski čas, da si pripravimo novih panjev za roje, dovolj okvirčkov, raztopimo satovje v vosek ter ulijemo umetnih medsten, da ne pridemo potem v zadrego. Ako si pa prisiljen nabaviti si novih panjov od mizarjev, potem pa nikar dolgo ne odlagaj! Sedaj je že zadnji čas. Izkušeni mizarji imajo že svoja naročila, če pa prideš prepozno, pa lahko ostaneš na cedilu. Kakšno jadikovanje, ko se roj za rojem vsiplje iz čebelnjaka, ti pa jih nimaš kam ogrebat! Torej le hitro in ne zamudi skrajnega časa. Kdor si pa zna sam sestaviti panj, pa tudi ne varčuj z znojnimi kapljicami ob mizarškem stolu, saj mu jih bodo čebelice stoterno odtehtale z najžlahtnejšim sokom. —n.

=====

Ali je temen med res manj vreden?

I. Kosi — Celje.

Kljub neznosni suši se je čebelarstvo v pretečenem letu po nekaterih krajih prav dobro obneslo. Tudi v južnem delu našega Spodnjega Štajerja smo čebelarji dosegli precej lepe uspehe. Točilo se je posebno v mescu juliju

prav pridno vrtelo, in med je tekel v gostem curku v posode. A med je bil temen. Razočarani obrazi so se videli pri čebelarjih, in marsikatera trpka je padla radi temnega medu. Neki prav hud čebelar sploh ni hotel medu točiti in se je globoko užaljen pridušil, da bi vsakega, ki bi mu morebiti tak med hotel zastonj dati, šel tožit. Pozno v jeseni, ali bolje rečeno, že v zimi je postal sicer drugega mnenja in je hotel točiti, pa tistikrat je bil menda med razžaljen in ni hotel več iz celic. Preostajalo mu torej ni drugega, kot mečkati ga za kazen, kar pa menda ni bilo posebno prijetno delo, in tudi satovje si je skvaril.

Zopet nekateri drugi so ga prodajali po nizki ceni, samo da se ga iznebijo, ker je bil temen.

Tudi mene je barva na prvi pogled malo osupnila. Takoj sem ga pokusi, pa njegov izvrstni okus me je zopet pomiril.

Tukaj naj omenim, da zaužijem vsako leto precejšno množino medu in ga čislam tembolje, ker sem si svoj čas z njim ozdravil kronično vratno bolezen, ki je bila prej neozdravljiva. Pa moram reči, da mi še nobeden med ni tako teknil, kot ravno letošnji.

Prodajal sem ga po 2 kroni *kg* kakor navadno, in le žal, da ga nisem toliko imel, kot bi ga lahko prodal. Odjemalci so bili z njim prav zadovoljni in hvalili so ga kot nikdar poprej. Neki mojih prijateljev pa ga je prodajal po tri krone, in tudi on ga je lahko prodal. Rekel je: „Niti vinar ceneje; postalo je vse dražje, zakaj ne bi bil tudi med.“ In prav je imel!

V štajerskem „Bienenvatru“ ponujajo čebelarji pristni planinski med po 3 krone. Vprašal sem nekega tovariša, ki je od tam doma, kakšen je tisti planinski med?

Povedal mi je, da je temnozelenkaste barve, torej smrekov, in ima nekoliko trpek okus.

Zgornještajerci prodajajo torej enak med, kakršnega smo mi letos imeli, kot pristni planinski med za drag denar.

Pa naj kdo reče, da niso bolj praktični kot mi.

Zakaj bi neki bil temen med sploh manj vreden? Radi barve? Ali se pri vinu meri kakovost kapljice po barvi? Ne! In zakaj torej pri medu? Gotovo je, da temni med vsebuje več sladkorja in najbrže tudi več kovinskih snovi, kot svetli.

Saj je letošnji temni med tudi specifično težji od svetlega, in sicer približno 20 *dkg* pri *kg*. Nebodimo torej tesnosrčni in ne prodajajmo te zlahtne kapljice po sramotni ceni, če je morebiti druge barve, kot smo je vajeni. Če lastne pridelke sami zaničujemo, kako jih naj potem čislajo odjemalci. Sploh pa smo pri razpečavanju medu jako malenkostni. Komaj se iztoči, že se mora prodati, in če ni takoj kupca, sliši se tarnanje: „Kaj mi pomaga čebelarstvo, če pa pridelkov ne morem prodati!“ In da se takoj v denar spravi, odda se podceno.

Ko pa pride zima, posebno pa še pomlad, in z njo vratne in druge bolezni ter kašelj, iščejo ljudje zaman pristen domači med, če bi ga tudi radi drago plačali.

Na potu ob pokopališču smo srečavali množico ljudi, ki so tudi hiteli ven, da se navžijejo lepega zimskega dne. Ob Sodarjevem vrtu, prav pri tistem malem znamenju, ki ga je dal v obcestni zid postaviti stari Sodar v spomin na veliko nevarnost, ki mu je grozila o priliki neke povodnji, prav tam smo se nehote ustavili. Nudil se nam je prizor, za zimski dan nenavaden in nepričakovan. Iz Žontarjevega čebelnjaka, ki stoji tamkaj na Sodarjevem vrtu in se skriva in tišči za obcestnim zidom, so prihajale čebelice k vodotoču, ki je postavljen na voglu. Na prijaznem solncu so se te nedolžne živalice kaj dobro počutile. Zadovoljno so srebale vodo ob robu vodotočnega lijaka, druge so se kopale v kapljicah, ki so curele čez lijak in se razlivalo po tleh, tretjim pa je bilo že vsega dovolj. Natovorile so vode in se mirno vračale k svojim tovarišicam. Pa koliko so jim imele povedati o mehkiem solnčnem dnevu, ki sije zunaj. Najstarejše v družini se niso vedele spominjati, da bi bile doživele tako vabljev dan in tako toplo popoldne prav pred Bočičem. Ali se svet obrača narobe, ali kaj je, so modrovale med sabo. Tako dobro se že dolgo niso počutile čebelice pred Svetim večerom! Vse bi bile rade pohitele venkaj, vsaj za trenutek. Pa matica jim tega ni pustila, češ da je pred prazniki še toliko opraviti po panju, toliko osnažiti, postaviti jaslice; kdo bi ob taki priliki lenaril in pohajkoval. Le tistim delavkam je bil dovoljen izhod skozi špranjo, katero je skrbni Žontar skoro vso zadelal in zamašil, pravim le tistim delavkam, ki so imele panj preskrbeti s potrebno vodo.

Pa pozdravljene, ve drobne čebelice, ki vas je izvabilo toplo solnčece iz panjev, ter pozabavajte se še malo, dokler ne pritisne večerni hlad! Rad bi vas še dalje opazoval, tudi otroci bi se še radi zabavali nad vašim prijetnim šumenjem in urnim letanjem, a mudi se tudi nam naprej, da nas ne prehitijo večer, preden smo dovršili svoj izlet.

Pospešimo torej korake, in kmalu nas sprejme v svoje tiho in dobrodejno zavetje prijazni spodnji Savski drevored. Kako lepo se nam odsedajo koraki po suhi, peščeni poti. Tik pod nami imajo bodri valovi Save svoj živahni ples, iz grmovja nas pozdravlja senica, tam onkraj reke, v Šmarjetni gori pa krepko potrka žolna po suhem borovem deblu. Za Sveti večer bi rada malo več založaja dobila. Naj ji tekne. Pa to nebeško solnce! Že tako prijazno sije in širi okrog nas tako opojno toploto, da bi se človek kar usedel na eno izmed klopic, ki se vrste ob poti, ena postavljena na mičnejšem kraju kakor druga, mirno užival lepoto prirode, pa se ob enem zatapljal v blažene božične spomine.

Sredi drevoreda, nekako blizu one klopi, nad katero se vzpenja mogočna skala, se snidem s prijateljem Jožetom, ki je tudi peljal svoje tri otroke na izprehod. Otroci se kar sami od sebe zvrste v pare in moško korakajo pred nama, midva pa moško stopava za njimi, nekako ponosno na to mlado in živahno armadico.

Pod tržiškim železniškim mostom krenemo proti mirni vasici Struževemu. Tukaj se je rodil Blaž Potočnik, mnogoletni šentviški župnik pri Ljubljani, tisti ljubeznivi pesnik, ki nam je zapel ono znano „Zvonikarjevo“.

Ko dospemo k Savskemu produ, se nehote spomnim na mično dogodnico iz Potočnikovih otroških let. Nekega poletnega dne se je mali Potočnik kopal s tovariši ob kraju Save. Pa je zašel predaleč v vodo, ki mu je spodnesla noge in ga plavila naprej. Otroci zakriče na pomoč. K sreči takoj prihiti k vodi Blaževa mati, skoči za njim v Savo in ga reši. Ko se Blaže zopet zave, je njegovo prvo vprašanje: „Kje je slamnik!“ Otroška naivnost, ki ji je več za slamnik, kakor za življenje!

Onkraj Struževega se popnemo v breg, ki ima ugodno prisolnčno lego; zato tu spomladi vzcveto prve cvetlice. Brskamo malo po grmovju in nabereimo nekaj kuric. Kako veselje so imeli otroci ž njimi! Hoteli so jih trgati že v Savskem drevoredu, pa tam jih ni bilo več, potrgali so jih drugi.

Vrh brega se širi planota — same njive — tja do Temnika in proti Okroglemu. Po vozarah nas pozdravljajo pohlevne marjetice; tuintam opazimo tudi kako svežo bledordečo deteljico. Otroci skačejo brezskrbno po tratah, ki so nanovo ozelenele, radujejo se nad cveticami, povijajo jih v šopke in se pogovarjajo o šoli, kamor jih že nekaj hodi. Pomenkujejo se živahno o pesmicah, katerih se uče na pamet. Posebno jim ugaja Bekšova „V pozni jeseni“. Zdi se tudi meni tako lepa in njena pesniška vrednost tolika, da jo hočem vso semkaj postaviti.

V pozni jeseni.

„Muren, oj orglavček, pridi no ven!“

Murenček več me ne sliši.

Mraz je... a njega objel je že sen
v gorki podzemeljski hiši...

„Ej, ve kobilice, drzne skočilice
slabe ste volje.

Kaj da ne skačete
več mi črez polje?

In pa metuljčki vi,

kje ste zastali?

Siti medu ste mi
vsi podremali...

Vse je prazno, vedno tiše,
vene širna že poljana,

ostra burja črez njo piše,
v jutro jo pobeli slana. I. Bekš.

Ali ni to res poezija! Kaj čuda, da je ta nežna iskrena pesmica otrokom tako k srcu prirasla! Nežno mlado srce pač samo ve in občuti, kaj je res lepo, kaj se mu pilega.

Tudi midva sva se radovala z otroci. In kdo bi se ne? No seveda, semintja se nama je zasukala govornica tudi na druge stvari. In mnogo sva si imela povedati, kako je in kako bi lahko bilo.

Prekoračili smo železniško progo in se bližali proti gorenjemu Savskemu drevoredu. Solnce se je začelo skrivati za Šmarjetno goro, in na vseh straneh so zapeli zvonovi „večernico“ v pozdrav bližajočemu se Svetemu večeru. Prvi se je oglasil sv. Jošt gori na strmem hribu, za njim je zapel sv. Kocijan v Kranju, onstran Save mu je odgovoril sv. Martin, in tam iz dalje, od škofjeloške strani so prihajali glasovi ubranih zvonov v Crngrobu in v Stari Loki. Ves zrak je donel v mogočnih akordih, med katere so se pomešavali drobni glaski majhnih zvonov in zvončkov pri raznih podružnicah. Čudovita harmonija je napolnjevala vso pokrajino, napolnjevala tudi srce tistega, ki ume poezijo potrkavanih zvonov.

Solnce je zašlo, po Kranjskem polju je zamiral glas zvonjenja, tuintam je bilo čuti strele. Gore so zažarele, a boljbolj je pojema večerni solnčni sij, obrudela so gorska temena, v dolino je legel mrak. S prijateljem sva se poslovila in krenila vsak na svoj dom, on v mesto, v tisto lepo hišo poleg gimnazije, jaz pa gori proti Rupi v skromen svoj stan, kakršen se spodobi tako skromnemu človeku kakor sem jaz.

Koliko so imeli otroci doma mameci povedati o prijetnih iznenadenjih na izprehodu: o čebelicah, o rožicah. Na Sveti dan sem tudi Čebelarjevemu uredniku pravil o čebelah, ki so se prejšnji dan tako mično solnčile za Žontarjevimi čebelnjakom. „Kaj bi tisto“, me je zavrnil, „moje, moje so pa še obnožino nosile; najprvo je to opazil moj Nátek, tisti poredni, ki mu ti vtepaš gimnazijsko modrost, in me opozoril na to; in res sem tudi sam videl, kako so prihajale te fletne živalice z rumenimi nožicami k čebelnjaku. Kje so neki staknile obnožino. Najbrže na kakem repišču.“

Kdo ve, če še doživimo kmalu tak lep dan pred Božičem, kateri bi vzdramil naše ljube čebelice in jih zvalil ven v božjo naravo!

Naše opazovalnice.

Poročevalec Jos. Verbič.

Mesečni pregled za januar 1912.

Kraj	Učinek tehtanega panjú									Temperatura			Izletnih dni	Dni						
	Donos			Upad			Čist(a)			najvišja	najnižja	Srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom	
	Mesečna tretjina			Prebitek	Poraba	Najvišji donos	Dne	0	1/2							celi				
	1	2	3							1	2	3								
Ljubljana	—	—	—	30	35	25	—	90	—	—	14	—11	—12	2	3	4	17	5	9	9
Ilirska Bistrica	—	—	—	20	50	10	—	80	—	—	14	—9	22	3	10	1	12	8	11	15
Kranj	—	—	—	23	16	24	—	63	—	—	10	—12	—1	3	3	3	13	11	7	14
Podgorje pri Kamniku	—	—	—	75	30	20	—	125	—	—	14	—10	00	4	6	7	15	9	7	13
Rova pri Radomljah	—	—	—	35	30	35	—	100	—	—	10	—13	—16	5	7	9	16	7	8	13
Metlika	—	—	—	30	40	30	—	100	—	—	12	—13	—09	1	7	9	10	18	3	27
Struge pri Dobropoljah	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	—14	—39	4	7	7	23	4	4	25
Strlac pri Šmarjeti (Dol.)	—	—	—	35	35	25	—	95	—	—	14	—12	10	6	3	3	16	8	7	18
Brojnica pri Nabrežini	—	—	—	10	20	22	—	50	—	—	13	—2	57	12	9	1	19	5	7	17
Sv. Duš na Ostrem vrhu	—	—	—	50	40	70	—	160	—	—	10	—16	—17	7	1	6	14	13	4	—

Učinek tehtanega panjú je naveden v *dkg*.

V januarju smo imeli kakor zadnji mesec preteklega leta zelo milo vreme. Le od 11. do 20. je bila prava zima s snegom in poštenim mrazom. V ostalem je bil zrak večinoma miren, nebo pogostoma jasno in toplina za ta čas neprimerno visoka. Vse opazovalnice poročale so, da so se čebele v prvi tretjini mesca enkrat, v nekterih krajih večkrat in tudi v zadnji tretjini prašile in celo prinašale vodo. Posebno živahne so bile o Sv. treh kraljih. Za čebele na gozdnem medu je taka zima zelo ugodna, kakor se je že povdarjalo v prejšnjih poročilih. Njena slaba posledica pa je velika poraba zimske zaloge in nevarnost, da bodo čebele prezgodaj zastavile zalego. — Natančneje nam poročajo sledeče opazovalnice.

Ilirska Bistrica. Vreme je bilo v prvi tretjini tako prijazno, da so čebele letele nekaterikrat. V drugi tretjini pa se je toplomer gibal tudi podnevu pod ničlo. Kakor izkazuje tehtnica, so morale čebele vsled tega več uživati. Potem se je zopet dvignila temperatura nad ledišče, dokler ni zadnje dni mesca završala močna ledena burja. Žnidaršič.

Kranj. Še vedno ni zime. Razen srede mesca, vreme zelo toplo. Snega prav malo. Očiščevalnih izletov dovolj. Konjedic.

Podgorje pri Kamniku. Pri nas so se ta mesec čebele prašile štirikrat. Z ozirom na dejstvo, da prezimujejo na jelkinem medu, bili so jim ti izleti zelo koristni. Imele so priliko se otrebiti in se pomakniti za krmo, oziroma prenesti isto v bližino gnezda. Čebele so živahno obletavale napa-jalnik in nosile v panji vodo, ki so jo rabile za razredčenje kandiranega medu. Zalege v tem času gotovo še niso imele ali vsaj ne v večjem obsegu. Sallath.

Rova pri Radomljah. Meni je ta mesec neki panj na poseben način prišel ob matico. Dne 6. januarja so se čebele pri vseh panjih zelo prašile, najbolj pa pri zgoraj omenjenem. Ko so se že vsi umirili, se je ta še vedno prašil in se nekako čudno obnašal. Takoj se mi je zdelo, da ni vse v redu. Drugi dan sem šel gledat, kaj je z njim, in dobil sem na prašnici mrtvo matico. Ko sem jo ogledoval, začela mi je v roki počasi migati; bila je le otrpla. Ko sem jo nekoliko ogrel, je bila kmalu tako čvrsta, da bi mi še odletela, ako bi jo pri žrelu hitro ne potisnil v panj. Popoldne ob 5. uri pa je bila zopet na prašnici otrpla. Zopet sem jo ogrel in, ker je bila krepka, vnovič vrnil močno sumečini čebelam. Ker pa do 7. ure zvečer niso utihnile, posvetil sem v panj in našel matico na tleh. Bila je tako slaba, da sem jo rešil zemeljskih muk. Dne 27. januarja sem združil ta panj s sosednim. Imel je že na dveh satih prazne stanice podaljšane v matičnjake. Kaj je vzrok, da so čebele v tem času prepodile čvrsto in mlado matico, mi je uganka.

Schmeidek.

Struge pri Dobrepoljah. Januar je bil precej ugoden za čebele. V prvi in zadnji tretjini je bilo par gorkih in toplih dni, da so se čebele lahko očistile. V drugi tretjini je padlo nekoliko snega in je postalo zelo mrzlo. Ako bosta še februar in marec tako ugodna, bodo čebele dobro prezimile, če so tudi na gozdnem medu. Meglen.

Strlac pri Šmarjeti (Dol.) V prvih desetih dneh tega mesca imele so čebele 4 izletne dneve. Prašile so se tudi 24. in 26. Porabile so izvanredno veliko in sicer 95 dkg, v decembru pa le 10 dkg. Gregorčič.

Moji izletni spomini.

V. M. Hraševsky.

Božične praznike sem napravil z „matico“ in hčerko, ker je kazalo lepo vreme, mal izlet v Istro in na Kranjsko. Vozili smo se s pošto, „lukamatijo“ in kočijo. Rabili smo torej vsa prometna sredstva, katera pridejo na suhem v poštev, le nog ne; to pa zato, ker je „ona“ vsled zime proti letanju.

Kot čebelar, bil sem jako radoveden, če tudi tod kaj „muhe pasejo“. Zato sem se oziral med vožnjo na desno in levo, ne bi mogoče uzrl kje kakega čebelnjaka. A čudno, v vseh Brkinih in Čičariji koder smo se vozili, nisem videl niti enega. Ne vem, ali se tod res nič s čebelarstvom ne pečajo, misleč, da „muha ne da kruha“, ali sem pa vsled nagle vožnje — vozili smo se namreč „Eilgut“ — slabo videl. Kraji niso tod, kakor se meni zdi, tako slabi, da bi se ta panoga kmetijstva ne izplačevala. Zato, Istrijani, le poprimite se čebelarstva in videli bodete, da tudi to nekaj nese!

Vse drugačno lice pokazalo se nam je, ko smo se oripeljali črez mejo na Kranjsko. Tu pa tam se je videlo kak čebelnjak. Izstopili smo v Ilirski Bistrici z namenom, da si ogledamo čebelarstvo gosp. Žnideršiča, ki sem o njem že toliko slišal, še več pa čital. Ko smo se v prvi gostilni prav dobro okrepčali, krenili smo proti trgu. Prišedši tja, smo takoj zagledali na malem vrtu krasen čebelnjak ter razne paviljone. Čebelnjak in čebelarstvo g. Žnideršiča razkazoval in pojasnjeval nam je njegov čebelar g. Dragotin Janc, kojemu izrekam tudi na tem mestu najsrčnejšo zahvalo.

Ogledali smo si najprej glavni čebelnjak, napolnjen z Žnideršičevimi eksportnimi in ameriškimi panji, omaro z raznim čebelarškim orodjem, pitalnimi posodami in drugim.

Dalje druge čebelnjake, paviljone, vzgojevalnice matic, in kuhinjo za kuhanje voska in medu, kjer smo tudi okušali „ilirski med“. — Povsod vzoren red!

Ker je bilo precej lepo vreme, so čebele nekoliko izletavale; zato si moja spremljevalka ni upala posebno blizu. Bala se je namreč, da jo kaka čebela „poljubi“, kar je seveda posebno vsa potovanju sitno; šele ko sem jo nekoliko pokadil, se je približala. „Trotlnov“ se pa prav nič ne boji.

Končno smo si ogledali, ker smo imeli še nekaj časa na razpolago, tudi tovarno testenin. Pregledali smo na štiri nadstropja, čudeč se strojem, redu in snagi v tovarni. Zdelo se mi je, kakor da bi bil v velikanskem panju. Naposled smo zlezli še na streho tovarne, da pogledamo vse še od — zgoraj

Priznati moram, da sem ob priliki svojih izletov po Vipavski dolini, Goriškem, Gorenjskem in drugod videl že marsikak čebelnjak; ali kaj takega še ne! Pomislite, g. Žnideršič je pretečeno leto natočil iz svojih panjev baje nad 70 q medu in vzimuje letos, kakor mi je njegov čebelar pravil, 600 plemenjakov. Zato pa kličem: Čebelarji, vaša dolžnost je, da si vsaj enkrat ogledate Žnideršičevo čebelarstvo, kakor je sveta dolžnost Turka, vsaj enkrat v življenju potovati v Meko!

Našim „maticam“ pa priporočam, da rabijo ilirske testenine, ker so domač proizvod in diše — kakor se je meni zdelo — nekoliko tudi po medu.

XIV. občni zbor

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva“ v Ljubljani.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach..

Občni zbor se je vršil na Svečnico, dne 2. februarja 1912, v mali dvorani „Mestnega doma“ po tem-le vsporedu:

Otvoritev občnega zbora.

Predsednik g. Fr. Črnagoj otvori zborovanje, pozdravi navzoče člane, opiše nakratko društveno delovanje ter pozove tajnika, da poda svoje poročilo.

Tajniško poročilo.

Cenjeni gospodje sočebelarji! Z današnjim dnem se konča staro društveno leto ter se začinja novo, petnajsto svojega obstanka. Predno pa se začne novo poslovno leto, je odborova dolžnost, Vam podati poročilo, kako je gospodaril v starem letu, da na podlagi tega poročila izrečete svojo sodbo ter novoizvoljenemu odboru, ki Vas bo zastopal, začrtate pot nadaljnega delovanja.

Število članov.

Društvo je štelo 806 rednih članov in dva častna člana, skupaj 808 članov, torej 88 članov več kot prejšnje leto.

Odbor.

Odbor je bil v preteklem poslovnem letu sledeči:

Predsednik:	Črnagoj Frančišek, nadučitelj na Barju.
Podpredsednik:	Žnideršič Anton, tovarnar v Ilirski Bistrici.
Tajnik in blagajnik:	Zirkelbach Hinko, hišni posestnik v Ljubljani.
Odborniki:	Verbič Josip, c. kr. profesor v Ljubljani.
	Likozar Anton, nadučitelj v Ljubljani.
	Petrič Ivan, učitelj v Spodnji Šiški.
	Sallath Niko, vpok. žel. uradnik v Podgorju pri Kamniku.
Namestnika:	Rojina Frančišek, virilist, kot urednik „Slov. Čebelarja“.
	Strgar Janko, čebelarski trgovec v Bitnjah.
	Markl Anton, čebelar v Boh. Belí.
Pregledovalca računov:	Babnik I. N., posestnik v Dravljah.
	Korbar Avgust, nadučitelj v Preserju.

Delovanje odborovo.

Odbor je imel v preteklem poslovnem letu deset sej. Dasi so bili sklepi odborovih sej priobčeni v društvenem glasilu „Slovenski Čebelar“, navedem tu obširneje delovanje odborovo.

Neobdačen sladkor.

Leto 1910. je bilo za čebelarje obupno. Vsled vedno deževnega vremena niso mogle čebele na pašo, in ob lepem vremenu ni cvetje medilo zaradi hladnih noči. Panji so bili prazni in suhi. Kdor je hotel obraniti čebele, da niso pomrle najhujše smrti lakote, je moral globoko poseči v žep,

ter pitati in pitati, in namesto da bi čebelar v jeseni dobil kako kronico za med, za svoj celoletni trud, je moral med drago plačevati ali pa kupiti sladkor.

Ker je pa sladkor tudi zelo drag, je odbor izposloval, da je naše društvo dobilo vsaj za največjo silo od „Zveze čebelarških društev v Pragi“ dvakrat po 29 stotov neobdačenega sladkorja, ki je stal kilo 34 h v Pragi, in društvo ga je oddajalo, da vsaj deloma pokrije stroške, po 40 h. Koliko težav in ovir je bilo treba premagati, to ve le odbor. Največja težava je bila, da odbor pri razdelitvi ni mogel vsem članom ustreči. Prosilcev je bilo veliko, blaga pa malo. Da je odbor vsem ustregel, ni izpustil skoro nobenega prosilca, temveč vsakemu dal nekaj. Koliko zaprek je odboru povzročila tovarna sladkorja. Odboru je „Zveza“ zagotovila, da tovarna sama razpošlje sladkor. Toda tovarna ni hotela o tem nič vedeti. Odbor je bil primoran vso podrobno razdelitev prevzeti sam in je moji malenkosti izročil to nalogo. Koliko je bilo dela pri razdelitvi, svedoči to, da se je vseh 58 meterskih stotov sladkorja razposlalo v majhnih množinah od 5 do 15 kg, le malokdo je prejel več. Vrh tega je bilo treba naznaniti vsakega posameznika na finančno direkcijo, koliko je prejel sladkorja, koliko panjev ima za krmiti, kje stanuje; in to za vsako deželo posebej.

Preteklo leto je bilo za čebelarstvo zelo dobro, v krajih, kjer je medila jelka. Kjer pa ni bilo jelke, so bili panji v jeseni suhi vsled dolgotrajne suše. Glavna jesenska paša, ajda, ni dala niti kaplje medu. Odborova dolžnost je bila zopet, da priskoči članom na pomoč. Vsled prepoznega obvestila „Zveze čebelarških društev v Pragi“ odbor v jeseni ni sprejel sladkorja, ker bi čebelarji prepozno dobili, zagotovil pa si je zato večjo množino za spomladno pitanje. Na obvestilo „Zveze“ dobi naše društvo cel vagon t. j. 130 meterskih stotov neobdačenega sladkorja, ki dospe v Ljubljano v tem mesecu. Račun smo prejeli 28. januarja, datiran s 27. januarjem. V 14 dneh bo sladkor skoro gotovo v Ljubljani. Pri celem vagonu bo vožnja tudi veliko cenejša. Društvo bo sladkor le toliko dražje zaračunalo, da pokrije vožne stroške in manipulacijo. Osrednje društvo razpošlje potem sladkor kar iz kolodvora v vrečah po 100 kg svojim članom. Žal, da je cena vsled ustanovitve sladkornega kartela od lanske pomladi silno poskočila, namreč od 34 na 60 h pri kg. Vkljub višji ceni bodo čebelarji le veliko na boljšem, kot bi kupili sladkor v prodajalni, posebno oni, ki ga dobe v večji množini. Skoro vsi prosilci dobé sladkorja toliko, kolikor so ga zahtevali.

Teoretičen in praktičen pouk.

V polni meri je nadalje odbor skrbel za teoretičen in praktičen pouk članov. Priredil je 22 čebelarških shodov, na katerih je večinoma predaval društveni potovalni učitelj g. nadučitelj Anton Likozar. Poleg teh shodov pa je bil dne 9. julija celodnevni tečaj pri vzornem čebelnjaku g. Janko Strgarja v Bitnjah pri Boh. Bistrici. Teoretično in praktično so poučevali čebelarje o čebelarstvu gg. prof. Jos. Verbič, Anton Žnideršič, Frančišek Rojina in Janko Strgar. Vsi shodi in tečaji so bili dobro obiskani.

Tu navedem, kdaj in kje so se vršili shodi, o čem se je predavalo in kdo je predaval.

Datum	Kraj predavanja	Predmet o čem se je predavalo	Ime predavatelja
19. februarja 1911.	Gorje	Pitanje s sladkorjem. Poletno pitanje. — Premakljivo satovje.	Ant. Likozar, nadučitelj v Ljubljani.
5. marca 1911.	Vrhnika	Čebelarske podružnice. — Razne vrste panjev. — Pitanje s sladkorjem.	"
19. marca 1911.	Kranj	Kedaj odvezamemo med. — Zabranjevanje vnukov. — Pitanje čebel.	"
25. marca 1911.	Škofja-Loka	Prezimovanje. — Spomladanska opravila. — Kako pitamo s sladkorjem.	"
25. marca 1911.	Poljane	O podružnicah. — Brezmatični panj. — Pitanje poleti.	"
26. marca 1911.	Selca	Čebelarenje na med. — Kedaj in zakaj pride panj ob matico. — Pitanje s sladkorjem.	"
17. aprila 1911.	Podravlje	Pravilno čebelarenje od zgodnje spomladi do vzimovanja.	"
30. aprila 1911.	Sv. Lucija	Druženje rojev in druženje čebel v jeseni za prezimovanje. — Pitanje s sladkorjem.	"
7. maja 1911.	Šmarjeta na Dolenjskem	Zasilno pitanje. — Enotni kranjski panj. — Premakljivo delo. — Opuštitev žveplanja.	"
7. maja 1911.	Bohinjska Bistrica	O čebelarstvu sploh.	Franč. Črnagoj nadučitelj na Barju.
14. maja 1911.	Komenda	Razvoj čebel v poletju. — Čebelarjenje na med.	Anton Likozar nadučitelj v Ljubljani.
21. maja 1911.	Rob	Prezimovanje čebel. — Pitanje s sladkorjem. — Pravilni roji.	"
28. maja 1911.	Krka	Razni panjovi. — Pitanje s sladkorjem. — Pravilno vzimovanje.	"

Datum	Kraj predavanja	Predmet o čem se je predavalo	Ime predavatelja
5. junija 1911.	Križ pri Trziču	Pravilno vzimovanje. — Pomladansko pitanje. — Razvitek čebel.	Ant. Likozar, nadučitelj v Ljubljani.
18. junija 1911.	Dol	Pravilno vzimovanje. — Kako postopati z roji. — Družitev čebel v jeseni.	"
25. junija 1911.	Grosuplje	Pitanje s sladkorjem. — Kupčija s čebelami. — Gniloba.	"
9. julija 1911.	Celodnevni tečaj Bitnje v Bohinju	Teoretično in praktično čebelarstvo.	J. Verbič, Ant. Žnideršič, Fr. Rojina, J. Strgar, A. Likozar.
16. julija 1911.	Breznica	Kako čebelarimo za kupčijo z živimi čebelami in kako na med. — Pitanje s sladkorjem.	Anton Likozar nadučitelj v Ljubljani.
23. julija 1911.	Dobova za Velko dolino in Čatež	Pravilno vzimovanje. — Pitanje. — Roji. — Prednosti premakljivega satovja.	"
13. avgusta 1911.	Begunje pri Čirknici	Razni panjovi. — Prednosti Albertijevega panju. — Razne bolezni čebel.	"
16. avgusta 1911.	Dobráva pri Podnartu	Druženje čebel za vzimovanje. — Pomladansko pitanje. — Čebelarjenje na med.	"
20. avgusta 1911.	Laze pri Planini	Razno čebelarsko orodje. — Čebelarjenje na med. — Razni panjovi.	"
3. septembra 1911.	Cerklje na Gorenjskem	Čebelarske podružnice. — Razvoj čebel. — Pravilno vzimovanje.	"

Društvene etikete.

Na lanskem občnem zboru je bil sprejet predlog, da društvo založi društvene etikete za med. Odbor je naročil akademikemu slikarju Iv. Vavpotiču, da napravi sliko etikete in sicer v popolnoma slovenskem slogu. Slika se je izvrstno posrečila. Predstavlja po starem kranjskem načinu slikano končnico panjů. Zadaj so videti v čebelnjaku slikani panji, na levi stoji napreden čebelar, na desni pa stari očanec. Etikete bodo dobili le člani društva, za katere društvo jamči, da prodajajo pristno blago. Cena etiket se bo naznanila pozneje. Tako originalnih etiket nima doslej nobeno društvo.

Reklamni listi.

Tudi reklamni listi za med se bodo letos izdali vsled sklepa lanskega občnega zbora. Sestavo je odbor že izročil uredniku g. Rojini.

Raznoterosti.

Poleg drugih manj važnih sklepov je odbor presojal razne dopise, poslane mu, da izreče svoje mnenje glede čebelarstva ali podpore, varoval povsod koristi čebelarstva, svetoval čebelarjem, naročal čebelarstvo orodje, blago itd. Za povzdigo čebelarstva je šla deputacija k dež. odborniku, blagorodnemu gospodu grofu Barbotu, ki pa ni imel časa, da bi jo bil vsprejel. Vendar s tem stvar še ni pokopana. Gospod državni in deželni poslanec dr. Jan. Ev. Krek je na našo prošnjo predlagal v dotičnem odseku v ta namen vsoto 4000 K ter je bil njegov predlog sprejet. Deželni odbor je izročil našo prošnjo deželnemu odboru v primerno rešitev.

Podružnice.

Društvo ima 22 podružnic in sicer 18 na Kranjskem, 2 na Koroškem, 1 na Goriškem in 1 na Primorskem:

Na Kranjskem:			
1. Bršljin pri Novem mestu	13 čl.	13. Rob pri Vel. Laščah	30 čl.
2. Gorje pri Bledu	28 "	14. Selce nad Skofjo Loko .	20 "
3. Idrija	14 "	15. Škofja Loka	16 "
4. Ilirska Bistrica	19 "	16. Šmarjeta na Dolenjskem	16 "
5. Kamnik	60 "	17. Vipava	11 "
6. Košana	30 "	18. Vrhnika	42 "
7. Kranj	88 "	Na Koroškem:	
8. Krka pri Zatičini	20 "	19. Podravlje	27 "
9. Laze pri Planini	21 "	20. Zgoranja vesca	26 "
10. Poljane nad Škofjo Loko	31 "	Na Goriškem:	
11. Radovljica	28 "	21. Rihenberg pri Gorici .	15 "
12. Ribnica	14 "	Na Primorskem:	
		22. Grahovo ob Bači . . .	30 "

Novo ustanovljene podružnice so bile tri in sicer: v Poljanah nad Škofjo Loko, v Šmarjeti na Dolenjskem in v Rihemberku pri Gorici. Prenehali pa ste podružnici v Grosupljem in v Boh. Beli.

Opazovalnice.

Opazovalnic je devet pod vodstvom gosp. profesorja Josipa Verbiča. Opazovalnice so v sledečih krajih:

1. v Ljubljani	voditelj g. prof. Josip Verbič
2. " Ilirski Bistrici	" " Anton Žnideršič
3. " Kamniku	" " Niko Sallath
4. " Kranj	" " Gottlieb Konjedič
5. " Metlika	" " Konrad Barle
6. " Strlac pri Šmarjeti na Dol.	" " Franc Gregorčič
7. " Struge pri Dobropoljah .	" " Janez Meglen
8. " Brojnica pri Nabrežini .	" " Franc Sila
9. " Rovalj pri Radomljah . .	" " Ivan Schmeidek
10. " Sv. Duh nad Ostrim vrhom	" " J. Gradišnik.

Društveno glasilo.

Društveno glasilo je „Slovenski Čebelar“, ki izhaja enkrat na mesec. Urednik je g. Frančišek Rojina, nadučitelj v Šmartnem pri Kranju.; upravitelj pa moja malenkost. Člani društva dobe list proti plačani udnini 2 K brezplačno.

„Slovenski Čebelar“ je tudi glasilo „Slovenskega spodnještajerskega čebelarskega društva“ v Celju, čigar člani dobe list po znižani ceni za 1 K 50 h. Oddala se je 12. številka 491 članom.

Društvena pisarna.

Društvena pisarna je pri meni v Ljubljani, Mala čolnarska ulica št. 9 v trnovskem predmestju, kjer je spravljen tudi društveni inventar.

Poročilo tajnikovo odobri občni zbor.

Blagajniško poročilo.**Računski sklep**

o denarnem prometu „Slov. osrednjega čeb. društva“ v Ljubljani za l. 1911.

Tek. št.	Prejemki	K h		Tek. št.	Izdatki	K h	
1	Ostanek gotovine 31. dec. 1910	248	05	1	Za tisk in ekspedit „Slov. Čebelarja“ in drugih tiskovin za l. polletje 1911	879	90
2	Udnina	558	31	2	Honorar sotrudnikom „Slov. Čebelarja“ za l. 1910 . .	117	44
3	Za inserate	3	78	3	Honorar uredniku „Slov. Čebelarja“	400	—
4	Za panjove	50	37	4	Honorar tajniku, blagajniku in upravniku	250	—
5	Za prodan letnik	1	—	5	Shodi in tečaji	398	—
6	Dvignjeno iz rezervnega zaklada	270	—	6	Tehtnice, uteži in toplomeri za opazovalnice	167	87
7	Dvignjeno iz tek. računa	1550	—	7	Za klišeje	4	19
8	Dvignjeno iz poštne hranilnice	1330	—	8	Za panjove	88	32
9	Državna podpora za shode za l. 1911	300	—	9	Naročnina listov za uredništvo	10	80
				10	Potni stroški	281	—
				11	Upravni stroški	107	06
				12	Koleki, poštnina in brzjavni	46	27
				13	Podružnicam vrnjeno	72	—
				14	Štajerskem čebelar. društvu vrnjeno	48	50
				15	Stroški za sladkor	167	68
				16	Vloge v tek. računu	1150	—
				17	Ostanek gotovine 31. dec. 1911	122	48
	Vsota izdatkov	4311	51		Vsota izdatkov	4311	51

Računski sklep
o denarnem prometu v poštni hranilnici l. 1911.

Tek. št.	Prejemki	K	h	Tek. št.	Izdatki	K	h
1	Ostanev v poštni hranilnici 31. dec. 1911	179	19	1	Za shode	114	80
2	Članarina	1528	50	2	Honorar sotrudnikom „Slov. Čebelarja“	66	—
3	Za inserate	67	84	3	Podružnicam vrnjeno	38	—
4	Obresti za l. 1910	2	90	4	Za toplomer in vožnjo tehtnice ter povrnjena poština opazovalcem	43	04
5	Razno	5	60	5	Dvignjeno iz poštne hranilnice	1330	—
				6	Podpora nekemu čebelarju za obisk tečaja	10	—
				7	1800 položnic á 2 h	36	—
				8	Manipulacija in provizija	15	78
				9	Razno	8	56
				10	Ostanev v poštni hranilnici 31. dec. 1911	121	85
	Vsota prejemkov	1784	03		Vsota izdatkov	1784	03

Bilanca za leto 1911.

Tek. št.	Aktiva	K	h	Tek. št.	Pasiva	K	h
1	Rezervni sklad, naložen v „Kmetijski posojilnici“	26	43	1	Neplačani tiskovni in ekspedicijski stroški „Slovenskega Čebelarja“ in drugih tiskovin za drugo polletje	948	12
2	Obresti rezervnega zaklada za l. 1911	7	24	2	Saldo 31. dec. 1911	998	59
3	Vloga v tek. računu 31. dec. 1911	8	89				
4	Obresti v tek. računu za l. 1911	9	82				
5	Vloga v poštni hranilnici 31. dec. 1911	121	85				
6	Tirjatve za inserate in članarino	100	—				
7	Še ne izplačana državna podpora za l. 1911	1000	—				
8	5 deležev kranjske čebelarske zadruge	50	—				
9	Inventar	500	—				
10	V blagajnici 31. dec. 1911	122	48				
	Vsota aktiv	1946	71		Vsota pasiv	1946	71

Ljubljana, dne 31. decembra 1911.

Hinko Zirkelbach,
t. č. blagajnik.

Pregledala in v redu našla.

Ljubljana, dne 12. januarja 1911.

I. N. Babnik l. r.

Avgust Korbar l. r.

Kakor razvidite iz računskega poročila, denarno stanje ni ugodno. Izčrpali smo skoro ves rezervni zaklad, in tiskovni stroški za drugo polletje 1911 se poravnajo šele z letošnjo članarino. Zahteve in stroški so čimdalje večji, dohodki pa v primeri manjši. Največ stroškov provzroča izdajanje lista. Tisk in papir se je od prejšnjih let zelo podražil. Za shode je izdalo društvo 512 K 80 h, ker se je zanašalo, da dobi kot prejšnja leta 500 K državne podpore v ta namen. Toda ta podpora je bila prikrajšana za 200 K. Vsakoletne državne podpore 1000 K za čebelarstvo dosedaj tudi še nismo dobili od c. kr. kmetijske družbe, ker je tudi ona še ni prejela od ministrstva. Prejšnja leta niso bili člani razdeljeni tako po podružnicah, kot so sedaj. Od l. 1909 društvo vrača podružnicam od vsakega člana po 50 h, kdor je plačal članarino osrednjemu društvu. To znaša v pretečenem letu 110 K. Slovenskemu spodnještajerskemu čebelarskemu društvu tudi odslej vračamo za vsakega člana, ki plača našemu društvu članarino ter biva na Štajerskem po 50 h. Teh članov je bilo 97, kar je znašalo 48 K 50 h. L. 1910 je društvo dalo večje podpore podružnicam, n. pr. kranjski 100 K za čebelnjak, razdelilo 400 eksportnih panjev itd. Stroškov za sladkor je bilo 167 K 68 h itd.

Računali smo z gotovostjo, da dobimo podporo od deželnega odbora, toda prošnja je bila zavrnjena. Odbor je vložil vnovič prošnjo, ki pa še ni rešena. Letos bo potreba največje varčnosti, da društvo ne zabrede v dolgove. Potrkati bo treba za podporo na marsikatera vrata.

Koliko bi odbor lahko še storil v korist svojim članom, ko bi mu prepuščala denarna sredstva. Vsled slabega denarnega stanja odbor tudi ni izvršil vseh sklepov občnega zbora.

Po blagajniškem poročilu se vname debata gledé bilance, ker se je med aktiva vštelo neizplačanih 1000 K podpore od c. kr. kmetijske družbe in 100 K tirjatev. Gledé 1000 K podpore povdarja predsednik, da se gotovo dobé. Doslej se je vsako leto izplačala ta podpora koncem decembra, le za l. 1911 je obljubljeno, da se izplača šele letos začetkom leta. Zaradi 100 K tirjatev izjavi blagajnik, da je prejel že 60 K, drugo pa upa v kratkem dobiti. Občni zbor sprejme predlog, da se iz bilance črta 1000 K podpore in 100 K tirjatev, da tako dobe člani jasno sliko društvenega premoženja.

Poročilo pregledovalcev računov.

Preglednika gg. Korbar Avgust in I. N. Babnik izjavita, da sta račune in knjige pregledala in v redu našla ter predlagata, da se blagajniku izreče absolutorij.

Sprejeto.

Volitev odbora.

1. Volitev predsednika in podpredsednika.

G. Lampe predlaga, da se izvoli zopet stari odbor. Ker pa je zahtevalo nekaj članov, da se voli po listkih, dá g. predsednik ta predlog na glasovanje, ki je bil sprejet.

Oddanih je bilo 45 glasov, od teh je dobil predsednik g. Črnagoj Frančišek 20 glasov in podpredsednik g. Žnideršič Anton 20 glasov. Za predsednika je bil tedaj izvoljen g. Hafner Maté, c. kr. notar v Ljubljani, ki je dobil 25 glasov, in za podpredsednika g. Verbič Josip, c. kr. profesor v Ljubljani, ki je tudi dobil 25 glasov.

Po izidu volitev zapusti bivši predsednik g. Črnagoj s svojimi somišljeniki zborovanje in vodstvo občnega zbora prevzame novoizvoljeni predsednik g. Hafner Mate. Zahvali se bivšemu g. predsedniku za njegovo delovanje ter povdarja, da se je morala izvršiti izprememba zaradi obstoja društva vsled političnih okoliščin. Povdarja, da bo novi odbor zidal in ne razdiral.

2. Volitev odbora.

Oddanih je bilo 27 glasov in enoglasno so bili izvoljeni sledeči gospodje: Žnideršič Anton, tovarnar v Ilirski Bistrici.

Humek Martin, deželni sadjarski instruktor v Ljubljani.

Babnik Janko, asistent v tobačni tovarni v Ljubljani.

Strgar Ivan, trgovec s čebelami v Bitnjah pri Boh. Bistrici.

Zirkelbach Hinko, hišni posestnik v Ljubljani.

Rojina Frančišek, virilist, kot urednik „Slov. Čebelarja“.

3. Namestnika:

Gregorčič Frančišek, pos. sin v Streljacu, pri Šmarjeti na Dolenjskem.
Vidmar Matevž, čebelar v Škofji Loki.

4. Pregledovalca računov.

Babnik I. N., posestnik v Dravljah.

Korbar August, nadučitelj v Preserju.

Raznoterosti.

G. Slapšak predlaga, da se tudi v letošnjem letu priredi čebelarški tečaj pri g. Strgarju v Bitnjah.

Odboru se nalaga, da po možnosti ustreže temu predlogu.

Občni zbor pooblašča odbor, da izvoli potovalnega učitelja.

Sklep.

Gospod predsednik zaključi zborovanje, zagotavljajoč še enkrat, da preobrat v odboru ni razdor v društvu, da se je tako moralo izvršiti, ako hočemo, da društvo še nadalje obstoji, ker tako zahtevajo današnje razmere, povdarjajoč, da bo novi odbor le zidal, ne pa razdiral, apelira na zborovalce, naj delujejo, da bo čimdalje več udov, ter zaključi občni zbor.

Vrhniška podružnica vabi na izredni občni zbor dne 3. marca 1912 ob 3. uri pop. v gostilniških prostorih g. Matija Pečkaja na Vrhniki. Za obilno udeležbo vabi odbor.

Vipavska podružnica. Ker sem podpisani prejel od osrednjega čeb. društva povrnjeno udnino za vipavsko čebelarsko podružnico za lansko leto, prosim tistega p. n. uda, ki ima ali ve, kje se nahaja blagajniška knjiga podružnice, da mi to sporoči ali jo pošlje, da stvar uredim.

J. Božič, Dolga Poljana 50, p. Vipava.

Podružnica na Boh. Beli ima svoj redni občni zbor v nedeljo, dne 25. t. m. ob 2. popoldne v stari šoli. Dnevni red navaden. Čebelarji udeležite se občnega zbora polnoštevilno!

Kozjanska podružnica ima svoj občni zbor dne 18. t. m. ob 2. uri popoldne v Kozjem. 1. Volitev. 2. Vplačevanje udnine. 3. Slučajnosti. Odbor.

Šaleška podružnica ima svoj VII. občni zbor v nedeljo 25. t. m. ob 3. uri po večernicah v šolskem poslopju. Dnevni red obsega: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev novega odbora. 5. Pogovor o I. slov. čeb. razstavi. Pobrala se bode tudi članarina za 1912. K polnoštevilni udeležbi vabi odbor.

Podružnica za Ormož in okolico ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 3. marca 1912 ob 3. uri popoldne v prostorih ormoške čitalnice. Spored običajen. Ako bode zadostno število udov navzočih, nazadnje predavanje o gnilobi. (Predava D. Serajnik.) Odbor prosi, da do tega dne vplačajo vsi tisti, ki nameravajo ostati udi podružnice, oziroma na novo pristopiti, svoj delež (2 K), da bo red. Odbor.

Občni zbor podružnice za Poljansko dolino, se je vršil dne 21. januarja pri Anžonovcu v Srednji vasi ob primerni udeležbi. Predsednik je otvoril ob 4. uri občni zbor, pozdravil navzoče člane in konstatiral sklepčnost. Nato je sledilo tajniško poročilo o delovanju podružnice o minulem letu. Dasiravno je naša podružnica ena najmlajših, ker niti leto dni ni tega, kar je bil njen ustanovni občni zbor, vendar šteje že sedaj 31 udov. Podružnični odbor je takoj začel delovati na to, da si podružnica nabavi najpotrebnejše čebelarske stroje ter s tem spodbudi svoje ude, da bi začeli čebelariti z novjšimi panjovi s premakljivim satovjem. Posebno zanimanje vzbuja Albertijev in ameriški panj, katera se bodeta gotovo kmalu pri nas udomačila. V ta namen je odbor sklenil prirediti veselico, katere čisti dobiček se porabi za napravo čebelarskega orodja. Ta se je vršila 10. septembra m. l. v gostilniških prostorih pri Anžonovcu v Srednji vasi. Kljub raznim zaprekam in neprilikam je vese-

lica prav dobro uspela; donesla je okroglo 200 kron čistega dobička; za kar bodi v prvi vrsti izrečena zahvala predsedniku g. Čadežu, podpredsedniku g. Veharju in blagajniku g. Lukmanu, ki so se neumorno trudili za njen uspeh. Iskrena hvala tudi vsem udom in drugim prijateljem čebelarjev, ki so posetili veselico ali pa s primernim dobitkom izkazali naklonjenost podružnici. Podružnica si je nato nabavila najpotrebnejše čebelarsko orodje, katero je iz prijaznosti naročil priznani veščak g. Janko Strgar, in sicer: Stiskalnico za vlivanje umetnega satovja s štedilnikom in raznimi cedili ter lično trčalnico. Iz podružničnega premoženja se je kupilo tudi 14,5 kg voska ter bo podružnica sama izdelovala umetno satje in ga prodajala po primerni ceni svojim udom. Iz preostalega denarja si bo podružnica kupila ameriški, g. predsednik pa kupi na svoje stroške Albertijev panj; oba moderna panjova bodeta članom ves čas na ogled pri Anžonovcu, tudi orodje bode hranil predsednik g. Čadež v posebni sobi, katero je blagohotno brezplačno odstopil podružnici. Na občni zbor osrednjega čebelarskega društva, ki se vrši na Svečnico, pošlje podružnica enega zastopnika.

Iz blagajniškega poročila je razvidno, da je imela podružnica v pretečenem letu 245 K 34 h dohodkov in 204 K 43 h stroškov torej ostane v blagajni 40 K 91 h. Občni zbor je odobril predložene račune in dal gosp. blagajniku absolutorij.

Nato se je vršila volitev odbora. Na predlog gosp. nadučitelja Pipana je bil izvoljen za leto 1912 stari odbor in sicer sledeči gg: Ignacij Čadež, predsednik, Ignacij Vehar, podpredsednik, Florijan Gostič, tajnik, Fran Lukman, blagajnik in Matevž Miklavčič, odbornik.

Predlog g. blagajnika Lukmana, naj si podružnica tudi nabavi solnčni topilnik, je bil sprejet. Nato so si udje ogledali novodošlo čebelarsko orodje. Ker se ni nihče več oglasil k besedi, je želel predsednik vsem članom prav obilo uspehov v novem letu in več sreče kakor minula leta ter zaključil občni zbor.

Florijan Gostič, t. č. tajnik.

Podružnica v Lazah pri Planini je imela svoj redni občni zbor dne 7. januarja t. l. v gostilni pri Frančišku Leskovcu. Predsednik otvori shod s prisrčnim pozdravom na vse člane podružnice in dobrodošle goste, katerih je bilo precejšnje število. Potem je predložil tajnik in blagajnik račun podružnice za leto 1911, ki ga je odbor pregledal in odobril. Potem se je pobrala udnina od starih in novih članov, katerih je kar 5 pristopilo k podružnici. Nato je bila volitev odbora. Izvoljen je pa bil enoglasno stari odbor, namreč: Frančišek Šebenik predsednik, Frančišek Majer namestnik, Jožef Klančar tajnik in blagajnik, Janez Šimšič in Frančišek Turk' odbornika. Potem je predsednik predlagal, naj bi si podružnica nabavila še eno točilo in neko število lepilnikov za umetno satovje prilepljati na okvirčke. To je odbor z veseljem odobril. Nato je predsednik dal besedo gosp. Ant. Likozarju. Pazno smo sledili predavanju, ko nam je gosp. predavatelj opisoval vzimljenje čebel, pitanje čebel z medom ali pa s sladkorjem, o združevanju slabičev, o panjih s premakljivim delom, o redu in snažnosti v čebeljnaku, sploh vse potrebno in poučno za starega in novega čebelarja, in ne samo za té, ampak za vse pričujoče, ker

tudi nečebelarji so tako zvesto sledili predavanju gosp. Likozarja, da so kar strmeli vanj. Na to se je razvil prost razgovor. Na vsa vprašanja je gospod Likozar poljudno in temeljito odgovarjal. Končno naj pripomnim, da sta tudi dva čebelarja iz Bukovja in iz Postojne prišla na naš shod in sta povedala, da želijo ustanoviti novo podružnico tudi v Postojni. Pristrčno zahvalo izrekamo gosp. Likozarju za njegov pouk in želimo še večkratno snidenje. Letina je bila lansko leto pri nas precej dobra. Čebelarji so dobili po 400 K in nekateri tudi po več za med, zraven so si pa še precej močne plemenjake vzimili. Dal Bog in sv. Ambrož tudi letos tako! To želim vsem čebelarjem, ker le na tak način bomo napredovali, ne pa če bomo po Pragi sladkor prosili. Torej pogumno naprej! — Izrekam srčne pozdrave.

Jožef Klančar, tajnik in blagajnik.

DOPISI.

Z Dobrove. Naša podružnica, ki obstoji dobro leto, je združevala v sebi precej marljivih čebelarjev, ki so pazno zasledovali vse še neznanu jim o umnem čebelarstvu, in kar je hvalevredno, tudi mladi čebelarji začetniki. Podružnica je sicer še v povoju, a gotovo bo že ob koncu prihodnje čebelne letine zaznamenovati gotovo precejšen napredek. Je sicer še med čebelarji nekaj takih, ki ne vedo, da je v združenju moč, in da le v tem slučaju kaj dosežemo. — Zadnji občni zbor je pregledal delo pretečenega leta, in se je sklenilo iz prebitka naročiti „Hrvatsko pčelo“. — Ker se razun ob shodih in občnih zborih ne shajamo, zato na tem mestu par kratkih navodil, primernih za naš kraj. Čitajmo ob prostem času čebelarske knjige in časopise. Kdor je shranil kaj satja za prihodnjo pomlad v svrhu umnega čebelarjenja, naj ga redno vsak mesec zažveplja, da ga ohrani pred plesnobo in črvi. Istotako satje s pokritim medom. Čebele kasneje žveplo same odstranijo. Pripravimo si kmalu nove panji in sicer najbolje Albertijeve, sistema Žnideršič. Okvirje je treba prepeti s tanko cinkasto žico, ker sicer se satje rado pokvari pri točenju medu. Vse delo pa prevzame naš podpredsednik in mizar g. Čančar. — Ker posebno važnega čebelarskega opravila sedaj še ni, zato delajmo več v društvu. Društvene seje se iz znanih vzrokov niso mogle redno vršiti. V bodoče bo v tem oziru boljše. — H koncu moram še omeniti veselje nad ozdravljenjem g. Šavriča, enega izmed najmarljujejših čebelarjev, ki je obenem tudi društveni odbornik. — Pozivam še tovariše čebelarje k vplačanju udnine in pridobivanju novih udov za l. 1912. Fran Vadnal, t. č. predsednik.

X. odborova seja

dne 18. januarja 1912.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

Odbor sklene, da se naroči 130 met. stotov neobdačenega sladkorja. Vso pošiljatev sprejme v Ljubljano osrednje društvo.

Odbor določi honorar trem sotrudnikom in sicer: gg. Zdolšek Antonu, c. kr. sodniku v Laškem trgu 25 K, Antonu Kosiju, c. kr. poštnemu oficialu v Celju 40 K in Jurančiču Ivanu, potovalnemu učitelju za čebelarstvo v Andrencih 50 K. Te svote se izplačajo šele po prejetju podpore.

Odbor se iskreno zahvaljuje gospej Kosovi, soprogi c. kr. poštnega oficiala za njene ljubke pesmice pri mesečnih opravilih v „Slov. Čebelarju“ v preteklem letu.

Raznoterosti.

I. odborova seja

dne 2. februarja 1912.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

Navzoči: predsednik g. Hafnar Mate, Ivan Strgar, Janko Babnik in Hinko Zirkelbach.

Odbor izvoli tajnikom in blagajnikom Hinko Zirkelbacha.

Odbor sklene soglasno, da se naprosi g. Rojino, da vodi nadalje uredništvo „Slov. Čebelarja“ pod dosedanjimi pogoji, in da mu sporoči željo odbora, da tudi sam sodeluje pri listu kot poročevalec. Vrhu tega se naproša, da prevzame predavanja, katerih čas in kraj določa odbor.

Odbor sklene, da se bodo vršila v l. 1912 redna učna predavanja o čebelarstvu po določenem programu.

Odbor naroči tajniku, da naprosi g. Lapajneto, adjunkta na kmetijski šoli na Grmu, da prevzame nekatera predavanja v njegovom okolišu.

Odbor nadalje sklene soglasno, da se pokrijejo potni stroški predavateljem (3 razred) in za vsak dan dijete v znesku 15 K.

Odbor naroča tajniku, da sestavi do prihodnje seje natančen inventar društvenega premoženja.

Tajniku se pooblašča, da izvrši razdelitev sladkorja. Manipulacijske in ekspedicijske stroške prevzame društvo.

Zunanjim odbornikom se plačajo potni stroški.

Redne odborove seje bodo vsak mesec. Izredne po potrebi.

Odbor naroča tajniku, da vodi v posameznih odborovih sejah zapisnik, katere se vpišejo v vezano knjigo in pri vsaki seji preberejo in podpišejo.

Naznanilo.

3-1

Izdelujem

nove vrste panjí.

Cena kompletnemu panju 12 K. Pri večji množini pa po 10 K komad.

Martin Klemenčič, mizar na Vrhniki 112.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le dvakrat v letu.

Na prodaj imam **50—55 kg finega medu**, iztrčanega mesca maja in junija. Med se odda skupaj v pločevinasti posodi franko po 1'65 K kilogram. Ako še posoda ne vrne v 8 dneh, treba je zanjo plačati 6'60 K. Čebelarji, kupujte v svojo korist med le pri čebelarjih! — Anton Prijatelj, mizar, pošta Sodražica na Kranjskemi 2—2
Zajamčeno čist točen med v pločevinastih posodah s 4½ kg vsebine po 8'50 K franko prodaja I. Schmeidek, Rova, p. Radomlje. Imam sod **114 l vsebine medu** na prodaj. Med je moj domači pridelek ter garantiran za pitanje. Cena nizka. Na postajo Rakek postavljen kg 1'40 K. Sod se plača po

vrednosti ali pa se mora vrniti. Imam tudi **10 kg čistega voska**. — Andrej Bombač, trgovina z mešanim blagom, Krušče pri Cerknici, pošta Begunje. 2—1

I. N. Babnik, Dravljje pri Ljubljani prodaja: **Zanesljiv med pitanec in točen med** 5 kg posoda 7'50 K —. Vsak pravi čebelar mora imeti Janševi knjigi: »**Popolni nauk o čebelarstvu**«, eleg. vez. 2'40 K, broš. 2 K; »**Razprava o rojenju čebel**«, eleg. vezana 1'60 K, broširana 1'20 K. Za oddati imam tudi nekaj skoro novih **panjev »Pavlinovcev«** à 5 K. Končnice imajo originalne slike. 5—1

Albertijevi panji

rešetko in drugimi pritliklinami, dalje, remeljce za okvirje v vseh dimenzijah, blazine za Albertijeve panji in druge potrebščine izdeluje

izdelani po Znidaršičevem originalu, opremljeni z 18 okvirji racionalne mere, matično

Alojzij Trink, mizarstvo

: s stroji :
 v LJUBLJANI, Linhartova ulica št. 8.

Cena kompletnemu panju K 17.— pri večjem naročilu primeren popust. 6—2

Kranjska čebelarica zadruga v Ilirski Bistrici prodaja

trčan med zajamčeno čist, v 5 kg dežicah po K 8'50 franko, v 25 kg dežah po K 1'50 kilogram.

umetno satje iz zajamčeno čistega voska, za vsako mero prirezano, kilogram po K 4'40, zaboječek s 3½ kg vsebine za K 15'50

Pri večjem odjemu znižane cene. poštne prosto.

Svojim članom preskrbuje eksportne panji kot so opisani v 1. številki predlanskega „Slov. Čebelarja“ s satniki in začetki iz umetnega satja po K 4—

Iste z na žico vdelanimi sedmimi umetnimi satji po K 6'60.

Albertijeve panji kompletne kot so v lanskem „Slov. Čebelarju“ opisani po K 12.—. **Iste** z okvirnimi vratji po K 13.—.

Od svojih članov prevzemlje **svitel trčan med** po K 1'30, **ajdov** po K 1'— **voščine** po K 1'10, **vosek** po K 3'10 kilogram, franko Ilirska Bistrica.

Kdor hoče postati član zadruge mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati podpisano pristopno izjavo. 12—12

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojnu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarico društvo“.

Tisk J. Blasnikova naslednikov v Ljubljani.